

La meva última oferta

Un relat de: [Red Pèrill](#)

És des d'aquell record tan dolç, que escric. Em suen les mans i vull una manta,
una cançó de bressol molt fina que m'espolsi la por, que allunyi l'hivern.

No puc sinó rendir-me a aquest amor trencadís i solitari,
a la rememorança d'un paradís oníric.
Necessito entendre aquest dol interminable i arrossegar-me per una tardor florida. Oh.

Però ara que hauria de dedicar-te uns versets lleugers,
acabo refilant que sembla una espècie d'homenatge a la finta.
Mireu quants adjectius! Mireu, mireu! Un "quiebro" marca de la casa!
Pa! Córner! Sida!
Potser et busco massa endins, entre les lletres... en la fregamenta d'un punt i coma, en la humanitat d'una molsa
humida. O això, o busco abans d'hora entre les teves cuixes...

Surto fora, a la vida, i aixeco el cap i veig una enorme pintada mel en un mur decrepít.

"Treu-me a ballar, puta! Treu-me a recitar, sorda!"

Se m'estova el cor, se m'endureix el membre, i la coda se m'endú.
Però abans et deixo una ofrena floral:
Haikú, fill de puta.